

uit het leven...

EEN ZONNIG HONDENLEVEN OP BONAIRE

Bijna twee jaar geleden zijn wij naar Bonaire verhuisd. We wilden daar een ander leven starten: van een druk en hectisch bestaan naar een rustig leventje in de tropen. We vonden dat in dat nieuwe leventje een hond niet mocht ontbreken. Omdat we op Bonaire een kleinschalig appartementencomplexje gingen opzetten, moest de hond natuurlijk wel aan bepaalde eisen voldoen.

We wilden een waakhond, die heel lief en vriendelijk voor onze gasten moest zijn. Deze mensen vierten immers bij ons vakantie en willen geen last van kwaai huisdieren hebben. We zijn ruim voor ons vertrek naar de Antillen op zoek gegaan en na heel lang zoeken hebben we zo'n exemplaar kunnen vinden. Het werd een Rottweiler, genaamd Zusje. Omdat we nog een half jaartje voor ons vertrek naar Bonaire zaten, konden we in Nederland heel veel tijd en aandacht besteden om dat kleine Rottweilerpuppie een beetje manieren bij te brengen.

Zo zijn we naar de hondencursus van Martin Gaus gegaan. Bij Hondencentrum Alert in Leiden hebben we van Tineke les gekregen. Zusje deed het daar heel goed. Positief belonen werd bij ons thuis het toverwoord. Bij Zusje werkte dit uitstekend. We hebben in januari 2004 de grote oversteek gemaakt en zijn ons nieuwe leventje gestart. Na loop van tijd vonden we dat Zusje een speelkameraadje moest hebben. Wij zijn toen naar het dierenasiel op Bonaire gegaan en werden onmiddellijk verliefd op Bruno. Een prachtig hond en volgens ons een prima maatje voor Zusje. Helaas pakte het anders uit. Bruno bleek mishandeld te zijn geweest. Hij wist niet wat het was om te spelen met andere honden, was angstig, beet, gromde, was eigenlijk behoorlijk vals. Helemaal geen geschikt speelkameraadje. Maar we konden het niet over ons hart

verkrijgen om Bruno weer terug te brengen naar dat asiel en hebben hem toch gehouden.

Toch stiekem op zoek gegaan naar een ander vriendje voor Zusje en uiteindelijk ook gevonden. Het was een kettinghond, die behoorlijk gemeen aan het worden was. De eigenaren hadden een baby gekregen en vonden de hond maar lastig. Die typetjes legden hem dus maar aan de ketting, gaven hem zo nu en dan eten en vooral geen aandacht. Wij zagen dat zo gebeuren en hebben de hond 'overgenomen' zoals dat heet. We hebben hem een nieuwe naam gegeven, Piet, en een gestructureerd leventje. Nu is Piet een perfect vriendje voor Zusje. Ook Bruno knapte zo langzamerhand op en is uitgegroeid tot een geweldig lieve stoere hond.

Het grappige is dat Bruno en Piet het gedrag van Zusje kopiëren, dus ook het gedrag dat Zusje tijdens de cursus van Martin Gaus heeft geleerd. Aanvankelijk waren Piet en Bruno angstige en terughoudende honden, maar omdat Zusje zo'n vrolijke, speelse en sociale hond is en mede door de hondencursus zo goed luistert, doen Bruno en Piet Zusje graag na. Ook zij reageren heel goed op de positief belonen methode. Het zijn met name kampioenen geworden in de commando's 'zit' en 'blijf'. Mede dankzij Martin Gaus hebben we nu een heel roedeltje lieve en gehoorzame waakhonden! ■

Tekst en fotografie: Marlies Trepel